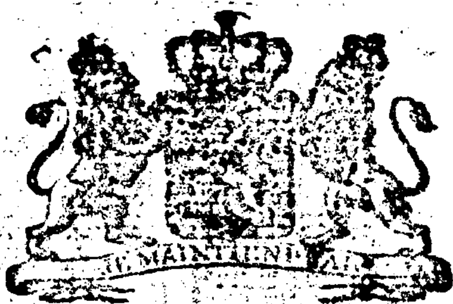
N°. 69. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 29ste AUGUSTUS.

Algemeene Secretarij.

PARAMARIBO den 28 *Augustus* 1831.

De *Algemeene Secretaris* brengt bij deze ter kennis van het Publiek, dat, ten gevolge der daartoe door den Gouverneur Generaal verleende autorisatie, de *Klerk van den Eersten Rang* A. P. TIRION, door hem provisioneel met het houden van het *Burger-Register* is belast geworden, en in die hoedanigheid, de stukken daartoe betrekkelijk, zal teekenen.

Dat bij gemelden Ambtenaar, te beginnen met den 1ste September aanstaande, voor de Belanghebbenden verkrijgbaar zullen zijn, de gedrukte Formulieren van Aangifte om in het *Burger-Register* te worden ingeschreven.

Dat meergemelden Ambtenaar van den 1sten tot den 6den September aanstaande, dagelijks van 8 tot 2 uren *(den Zondag alleen uitgezonderd)* zal vaceren, tot het aannemen van de te doene *Aangiften*; doch dat vervolgens vooreerst daartoe zijn bepaald de *twee* eerste Dagen van iedere Week, op de voorzeide *Kantoor-uren*.

En eindelijk, dat de *Extracten* uit meermaals vermelde *Burger-Register* of *Bewijzen van Inschrijving*, door de Belanghebbenden, bij gemelden Ambtenaar kunnen worden verkregen *veertien* Dagen na de inlevering hunner *Aangiften* of *Verzoeken* om in het *Burger-Register* ingeschreven te worden.

G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 16 Junij.

De thans ontvangene berigten uit Brazilie bevestigen over het algemeen de juistheid van een verhaal der in eenen enkelen dag begonnen en volbragte omwenteling aldaar, en voegen er eenige opmerkenswaardige bijzonderheden bij. Reeds lang had men den storm zien naderen, en 's keizers onvoorzigtigheid had niet beproefd om denzelven tijdig af te wenden. Bitter waren de klagen over de onbekwaamheid der ministers; over de Engelsche leening en het verkwisten van dezelve; over den oorlog in het zuiden en de onbedrevenheid der bevelhebbers te land en ter zee; over de trotschheid der Portugesche partij en eindelijk, over de wellustigheid en zedenloosheid van hof en hovelingen. Sedert eene maand zag men zich ook reeds de in eenen dag volbragte omwenteling voorbereiden. Bij 's keizers terugkomst van zijne reis naar de Mijndistrikten, werd hij schijnbaar met de meeste vreugde, liefde en trouw ontvangen, maar reeds in den volgenden nacht ontstond er een geschil tusschen de Brazilianen en Portugezen, hetwelk niet zonder bloedstorten afliep. Bij 's keizers plegtige intrede, vernieuwden zich deze buitensporigheden. Sommige grooten van zijn gevolg te paard gezeten, veroorloofden zich het volk te mishandelen. Nu volgde de eene geweldddadigheid de andere, geen Braziliaan was langer veilig en het dragen der nationale kokarde werd niet langer geduld. In dezen stand van zaken leverden 25 leden van de Kamer der Afgevaardigden een adres bij den Keizer in, daarbij aandringende op de onderdrukking welke de Barzilianen van de Portugezen, zoo onderdanen van Don *Miguel* als aanhangelingen van Donna *Maria* te lijden hadden, en den Keizer voorhoudende, dat zulks onmogelijk langer konde duren, maar tot verderve van land en troon zou uitloopen. Op dit adres verscheen den volgenden dag een Keizerlijk antwoord, met verzekering dat er maatregelen tot handhaving der rust en orde genomen waren, en bij opvolgende besluiten van denzelfden dag ontsloeg de Keizer vier leden uit het ministerie en benoemde hij vier anderen in derzelver plaats. De zeventiende verjaring van de Brazielsche constitutie, werd die dag met alle blijken van gehechtheid aan den Keizer gevierd. H.H. M. M. waren tegenwoordig bij eene wapenschouw over de troepen, en werden door burger en soldaat met de luidste toejuichingen ontvangen, en des avonds was de stad prachtig verlicht. Men had wel eenige vrees wegens de jongste gebeurtenissen gevoed, maar alles bleef rustig.

Het nieuwe ministerie inmiddels nog sterker aan het volk mishagende dan het vorige, weigerde de Keizer andermaal in het veranderen van hetzelve toe te geven, en het volk waarschijnlijk door lieden die reeds meerder bedoelden, opgeruid, weigerde van den anderen kant, rust te houden zoo het den troon door geene andere raadslieden omgeven zag; de herinnering aan de ontzettende voorvallen in sommige landen van Europa maakte het stouter en het geen in andere omstandigheden, een niets beduidend oproer geweest zoude zijn, werd eene volslagen omwenteling.

De Keizer op zijn buitenpaleis geweken, werd aldaar herhaalde malen door deputatie op deputatie tot het veranderen van zijn ministerie aangezocht, doch te vergeefs. Eindelijk begaf hem ook zijne garde om zich bij het volk te voegen. Er bleef hem niets anders meer over, dan ten behoeve van zijnen zoon, [om der wille van wijle de Keizerin, zijne moeder, ulterst bij het volk bemind,] afstand van den troon te doen, en eene wijkplaats aan boord van eenig Engelsch schip te zoeken. De zoo dreigende volkswoede verkeerde nu oogenblikkelijk in gelukwenschingen en uitbundige vreugde. De vertegenwoordigers der natie kwamen bijeen en benoemden een regentschap in naam des jongen Keizers.

Twee dagen na de vlugt des vaders, werd de vijfjarige Keizer *Pedro II*, door het regentschap naar de keizerlijke kapel geleid, tot het vieren van een *Te Deum* voor de roemrijke omwenteling, die de kroon op zijn jeugdig hoofd had geplaatst, en van daar deed hij zijne plegtige intrede in de stad, en ontving hij op zijn paleis de gelukwenschingen van het diplomatieke ligchaam.

Keizer *Pedro* had wel gewenscht zijnen jeugdigen zoon met zich naar Europa te voeren, maar zulks is hem niet vergoorloofd geweest.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 13 Junij.

Sedert eenige dagen heeft zich eene groote verbetering in den stand onzer fondsen opgedaan. Intusschen maakt het *Journal du Commerce* de aanmerking dat er, omtrent de ontwapening der Mogendheden, tot nog toe geene stellige daadzaak bekend is.

Ondanks de door den Koning toegestane *amnestie*, schijnen de weêrspannigen in het arrondissement van Vitré zich nog niet te willen onderwerpen.

De *Messager* zegt, dat er brieven uit *Italie* ontvangen zijn, welke berigten, dat de Oostenrijksche Troepen *Ancona* ontruimd hebben.

Het *Journal du Commerce* neemt aan den *Moniteur* kwalijk, dat dit Blad zoo veel ophef gemaakt heeft van onbeduidende voorvallen, en verwijt tevens aan de regering zelve, dat zij eene veel te groote magt heeft op de been gebragt, om wanorden te keer te gaan, welke, zoo men het ernstig gewild had, met veel minder vertoon bedwongen hadden kunnen worden, ja wier veroorzakers men, door het tijdig afzetten der twee straten, die op het plein *Vendôme* uitkomen, allen had kunnen opligten en aan den Regter overleveren. De *Constitutionnel* daarentegen is ontevreden, dat men eene valsche geestdrift poogt te wekken voor de nagedachtenis van *Napoleon*, die met alle zijne groote begaafdheden en al den roem voor Frankrijk verkregen, de vijand der vrijheid was, en gedurende zijne geheele regering voor het volk gebeefd heeft.

Volgens een particulier berigt uit *Lissabon*, zou het geschil met *Frankrijk*, in der minne zijn bijgelegd.

Te *Algiers* schijnt men zeer ernstige vijandelijkheden met den Keizer van *Marokko* te verwachten. Op voorslag van den Minister van Oorlog heeft de Koning besloten, uit ruim 5000 vrijwilligers, die zich te *Algiers* bevinden, een nieuw regiment infanterie van linie op te rigten.

POLEN.

Warschau, den 7 Junij.

De Maarschalk Graaf *Diebitsch* staat, naar men verzekert, nog steeds in zijne vroegere stellingen, om op deze wijs de verzorging van zijn leger gemakkelijker te maken; nogtans zijn 14000 Russen voorwaarts gerukt tot naar Prasnysz, waarschijnlijk om de beweging van een sterk korps, tot vervolging van den Generaal *Gielgud* afgezonden, te maskeeren. Deze vervolgt, naar men zegt, van zijnen kant, het korps van den Generaal *van Sacken*, hetwelk, naar men thans wil, de rigting naar Kauen genomen heeft. Kalwary is, gelijk men verneemt, door de Poolsche troepen vereenigd met de insurgenten, bezet geworden. — Om meer eenheid aan het Poolsche gouvernement te geven, zal Prins *Czartoryski* waarschijnlijk tot Regent benoemd worden.

De *Staats-Courant* spreekt weder van een voordeel, hetwelk, Kolonel *Sierakowski*, in het Augustowosche, op het 2000 man sterke korps van Generaal *Fricken* behaald heeft; het korps was verstrooid en had 4 stukken geschut verloren. Volgens brieven uit Zamosc, had Generaal *Rüdiger*, die in alles 9000 man en 30 stukken kanon bezat, zijn hoofdkwartier te Westkowice. De berigten uit de zuidoostwaarts gelegene streken worden gedurig ernstiger. De *Staats-Courant* zegt, dat in den slag bij Humau, die uiterst bloedig geweest is, en waarin de Emir Graaf *Wazlaw Rzewuski* kommandeerde, ongeveer 1200 Russen gesneuveld zijn. De goedbezitters in die streken hadden hunne boeren dit verklaard; de Ukrainiers hadden afgevaardigden naar Moldavie, Wallachije en elders afgezonden, kortom men deed alles om geduchte strijdkrachten op de been te brengen. Daarentegen deden de Russen troepen-korpsen van omstreeks Zytomierz en Berdyczew aanrukken, zoo dat de insurgenten eene armee van 15,000 man geregelde troepen tegen zich over hadden.

Mengelwerk.

EEN MERKWAARDIG VOORVAL.

Te *Monte-Video*, waren gedurende den nacht, vier Tijgers de stad binnengeslopen, waartoe zij, noodwendig, eene strekking van twee à drie mijlen de haven hadden moeten doorzwemmen. Waarschijnlijk hadden zij reeds lang de straten doorkruist, tot dat eindelijk met het aanbreken van den dag, twee winkels werden geopend, in ieder van welke een dezer dieren binnentreedt. De eene winkel was eene *Pulperia*, eene soort van tapperij, in welke de Tijger zich bedaardelijk op de toonbank plaatst, terwijl de waard naar de achterkamer gegaan was, om de glazen te spoelen. Terugkomende, bemerkt hij het dier; maar, de deur nog niet geheel geopend hebbende, werpt hij dezelve weder digt, en snelt door eene achterdeur naar het naaste wachthuis, om hulp te vragen. De zich aldaar bevindende soldaten waren van een *Europeesch* regement; zij volgen hem naar zijnen winkel, waar zij den Tijger nog vinden, die zich, bij de aankomst zijner vijanden, niet eens van zijne plaats beweegt. De stoutste van den hoop, het gevaar niet kennende, zegt: »Hoe! voor zulk een dier zijt gij bevreesd?" Met deze woorden stoot hij met de bajonet op hetzelve toe; doch de Tijger weert den stoot af, en buigt de bajonet met zijne klaauwen krom, zonder zijne plaats te verlaten. Men doodde hem evenwel met snaphaanschoten. — De andere Tijger was intusschen bij eenen Barbier binnengeslopen. De man was bezig met in de keuken, het voor zijn handwerk benoodigde water op te zetten; de achttienjarige vrouw maakte alles in den winkel gereed, om de kalanten te bedienen, toen zij den Tijger in het oog kreeg. In het eerst hield zij hem voor een' grooten hond, en roept haren man, om hem weg te jagen. Deze komt; doch, in plaats van aan zijne vrouw te denken, snelt hij in de keuken terug, en roept om hulp. De ongelukkige, bij eene nadere beschouwing van het beest van schrik overweldigd, vliegt als door natuurlijke aandrift, in eene kleine kamer, alwaar zich haar zuigeling bevond, en werpt zich, ter beschutting, over deszelfs wiegje henen. De Tijger let niet op den man, die daardoor middel vindt om naar buiten te snellen en hulp te zoeken; maar hij volgt de vrouw, rukt haar neder, doch zonder woede en zonder haar leed te doen, schijnende hij haar enkel onder zijne klaauwen te willen houden. Herhaalde keeren rigt zij zich, al worstelend, overeinde; doch telkens wordt zij weder door het ondier overweldigd, bekomende echter geene andere wonden, dan die zij zich zelve, in hare herhaalde pogingen om zich los te maken, door de nagels van het beest toebrengt. Gedurende dezen strijd, die lang duurde, daar de man in den vroegen morgen geene spoedige hulp vond, zag de Tijger het kind in de wieg, roerde het aan, terwijl de vrouw onderhield, doch zonder aanstalte om het tot zijne prooi te maken. Eindelijk komen menschen! Een moedig man snelt, ongewapend, toe, en waagt het, den Tijger weg te sleuren. Deze wendt zich om, en scheurt den ongelukkigen met éénen klaauwslag de oogen uit en de huid van het geheele aangezigt af, terwijl hij de vrouw inmiddels niet loslaat. Het kamertje, waarin dit gebeurde, was van den winkel slechts door een' linnen voorhang afgescheiden, welke niet tot aan den zolder reikte. Men stijgt op, legt op het dier aan, en velt het met een enkel schot, terwijl de arme vrouw haar noodgeschrei verdubbelt, vreezende tegelijk met haren vijand getroffen te zullen worden. De wakkere man, die zoo vreeselijk geschonden was geworden, sterft, na drie dagen, in het gasthuis. De jonge vrouw, die er het voorval van op de plaats zelve, verhaalde, had twee en dertig wonden bekomen, doch geene was gevaarlijk; zij liet niet af, haar kind te zogen. De twee andere Tijgers werden op den straat gedood, en bragten geen onheil toe. Sedert dien tijd durft men te *Monte-Video* niet meer des avonds laat uitgaan of zeer vroeg wandelen. Toen men de oorzaken van dit buitengewone bezoek naspoorde, en vernam, dat men, weinige dagen te voren, riet- of biezen-vlakten in *brand* gestoken, in welke deze dieren gewoon zijn hun leger op te slaan, ook had men toen twee jonge Tijgers levend gevangen. Waarschijnlijk waren de vier bezoekers de twee paren, welken men hunne jongen ontroofd had, en die nu, door het instinct gedreven, herwaarts gekomen waren, om hunne welpen op te sporen.

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

Den 18den Augustus 1831. JANSIE HENRIETTE MOSEBERG, aan CLARA ABM. ELIAZER SALOMONS, Huisvrouw van JOSEPH MEIJER GOEDMAN, van het Huis en Erf aan de *Grave- of Soldatenstraat*, Lr. D. No. 59.

Idem. M. A. KEYSER, *Vendumeester*, aan S. L. KANTEMAN, van het Huis en Erf aan de *Saramaccastraat*, Lr. D. No. 581.

Den 19den. N. L. BRAAM, *Exploicteur bij het Hof van Civile en Kriminele Justitie* aan L. THIJM, van het Huis en Erf aan de *Wichersstraat*, Lr. A. No. 32.

Den 25sten. M. A. SALOMONS, *Vendumeester*, aan J. B. DE VRIES, van de Plantaadje *Jagerswoud*, aan de *Motkreek*.

Paramaribo den 26 Augustus 1831.

WENTHOLT,
Secretaris.

MARY C. HAMILTON en Dochter vertrekken.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

De Nd. Am. Brik *George Washington*, Kapt. *G. Benjamin*, laatst van *Demerary*.

De Engelsche Schoener *Ranger*, Kapt. *H. Torods*, van *Demerary* en *Nickerie*.

UITGEKLAARD.

Het Schip *Joseph*, Kapt. *J. H. Arends*, naar *Antwerpen*; lading: 125 vaten Suiker, 85 balen schoone- en 17 dito vuile Katoen.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN
J. BRINK.